

Чжен М.

аспірант

Харківський національний економічний університет імені С. Кузнеця,

м. Харків, Україна

Шумський О. Л.

професор кафедри іноземних мов та міжкультурної комунікації

Харківський національний економічний університет імені С. Кузнеця,

м. Харків, Україна

ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ РОЗВИНЕНИХ КРАЇН СВІТУ

У контексті глобалізації, незважаючи на різні цивілізаційні системи, цінності, культурні відмінності, підтримка знань, науки і технологій стала необхідною умовою для виживання будь-якої країни світу. Всі країни усвідомили, що освіта відіграє важливу роль в економічному процвітанні, національній безпеці, технологічному прогресі та довгостроковій соціальній стабільності. Тому сучасні країни мають курс на модернізацію і підвищення якості власної освітньої галузі відповідно до вимог часу.

Будучи країною, що стрімко розвивається, Китай визначає освіту як важливий напрям національного відродження. Ще в грудні 1980 р. на черговій конференції Ден Сяопін зазначив, що соціалістична країна, яку мають намір побудувати в Китаї, має не лише володіти матеріальними основами своєї цивілізації, але й відновити духовну базу, яка включає освіту, науку і культуру. Сучасний Китай займає провідні позиції в економіці та промисловому виробництві. Разом з цим, на подвійному тлі глобальної економічної інтеграції, трансформації та модернізації економіки провідна роль в соціально-економічному розвитку країни надається, насамперед, професійно-технічній освіті, яка розглядається як важливий компонент стратегії сталого розвитку КНР. З кінця 70-х років XX століття оновлення освітніх концепцій і збільшення освітніх конотацій стали новою освітньою філософією для розвитку якісної професійно-технічної освіти. З метою формування необхідного контингенту фахівців технічної галузі урядом Китаю було реалізовано комплекс заходів, спрямованих на інтернаціоналізацію китайської професійно-технічної освіти. Так, основний акцент щодо підвищення якості освіти було зроблено на міжнародні освітні обміни та співпрацю з метою вивчення і подальшої адаптації та застосування передового досвіду, освітніх інновацій та новітніх технологій задля забезпечення потреб оновлення і трансформації системи професійно-технічної освіти і модернізації національної економіки. Викладачів заохочували розширювати міжнародний кругозір і підвищувати свою міжнародну конкурентоспроможність – «Нам потрібно вивчати найкращі іноземні освітні ресурси, передові освітні концепції та технології, адаптувати та впроваджувати їх задля постійного підвищення рівня освіти Китаю та міжнародний вплив в освітній галузі» [1].

Мета даної роботи – порівняти поточний стан і основні тенденції розвитку систем професійно-технічної освіти розвинених країн світу з метою розроблення стратегій та підходів щодо покращення сучасної професійно-технічної освіти в КНР, а також спрогнозувати майбутні тенденції її розвитку.

Міжкультурне порівняння освіти – це процес аналізу та зіставлення освітніх систем і методів, вивчення освітніх характеристик і переваг у різних культурних середовищах, а також надання орієнтирів для освітньої реформи та практики викладання. Таке порівняння включає в себе численні аспекти, такі як освітні системи, розробка навчальних програм, методи викладання та ролі викладачів у різних країнах або регіонах. У дослідженні поточного стану глобальної професійно-технічної освіти ми виявили, що в освітній сфері існує багато проблем і викликів, але є й нові тенденції розвитку та зміни. Одним з аспектів міжкультурного порівняння професійно-технічної освіти є зіставлення освітніх систем, включаючи освітні цілі, освітній менеджмент, системи навчання, відбір студентів та інші

аспекти. Системи освіти в різних країнах і регіонах відрізняються, що визначається різними історичними, культурними та соціальними умовами. Наприклад, система освіти Китаю зосереджена на академічній успішності студентів і наголошує на освіті, орієнтованій на іспити, тоді як система освіти Фінляндії зосереджується на розвитку всебічних якостей студентів, розвитку особистості та командній роботі. Порівнюючи системи освіти різних країн і регіонів, можна отримати глибше розуміння освітніх характеристик і переваг кожної країни і регіону. Моделі розвитку професійно-технічної освіти в Європі, Америці та країнах Східної Азії виступають у якості своєрідного еталону для модернізації професійно-технічної освіти в Китаї. Ці країни надають великого значення концепції справедливості в освіті, підкреслюють зв'язок між професійними здібностями та соціальними потребами та будують відносно зрілу систему професійної освіти. Наприклад, європейські країни надають великого значення професійній підготовці та сприяють формуванню професійних навичок та розвитку професійних здібностей студентів за допомогою гнучкої політики зайнятості. Країни Східної Азії розвивають професійні таланти з практичними навичками через інтеграцію промисловості та освіти. Цей досвід може допомогти нам зрозуміти та усунути недоліки поточної професійної освіти в Китаї, а також надати корисні ідеї та вказівки. Існують відмінності в розробці навчальних програм у різних країнах і регіонах, які відрізняються різними цінностями та освітніми філософіями. Наприклад, навчальний план у Сполучених Штатах Америки орієнтований на розвиток креативності та практичних здібностей студентів, наголошуючи на інтеграції дисциплін та міждисциплінарному навчанні. Навчальна програма в Японії зосереджується на предметних основах і поділяє предмети на конкретні знання для викладання. Порівнюючи налаштування навчальних програм у різних країнах і регіонах, можна зрозуміти освітні цілі та цінності кожної країни та регіону. Третій аспект порівняння міжкультурної освіти – це зіставлення методів навчання, включаючи роль викладачів, методи навчання, стратегії навчання та інші аспекти. Існують відмінності в методах навчання в різних країнах і регіонах, які визначаються різними освітніми філософіями і традиціями навчання. Наприклад, методи навчання у Великій Британії зосереджені на розвитку критичного мислення та здібностей до самонавчання студентів, наголошуючи на участі та взаємодії студентів [2], тоді як методи навчання в Японії орієнтовані на керівництво викладача та керування дисципліною, ставлячи у центр уваги слухняність та відповідність студентів. Порівнюючи методи навчання в різних країнах і регіонах, ми можемо зрозуміти моделі навчання та ефективність кожної країни і регіону.

На основі вищевикладеного можна зробити висновок про те, що порівняння міжкультурної професійно-технічної освіти є багатовимірним і багаторівневим процесом, який вимагає порівняння та аналізу з багатьох аспектів, таких як освітні системи, розробка навчальних програм і методи навчання. Порівнюючи міжкультурну освіту, ми можемо зрозуміти характеристики та переваги професійно-технічної підготовки учнівської молоді в різних культурних середовищах і сприяти розвитку освітньої реформи та практики викладання. У той же час порівняння міжкультурної освіти може поглибити розуміння та повагу учасників освітнього процесу до інших культур, а також сприяти глобальному освітньому обміну та співпраці щодо фахової підготовки фахівців технічної галузі.

Список використаних джерел:

1. Zweig D., Rosen S. How China trained a new generation abroad. *UN Public Administration Network*. 2003. URL: <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/APCITY/UNPAN022360>.
2. Zhang Y., Yao L. Advanced concepts of degree apprenticeship system in the UK – Analysis based on three reports from the British Universities Federation. Beijing: China Vocational and Technical Education, 2020. 110 p.